

Streszczenie

Monografia koncentruje się na praktyce komitetów strategii stanowiących formalne struktury powoływane przez rady nadzorcze i rady dyrektorów. Choć zaangażowanie rad w procesy strategiczne jest od lat przedmiotem intensywnych badań naukowych, nasza wiedza o specjalistycznych komitetach funkcjonujących w tej dziedzinie wciąż pozostaje ograniczona. Książka ukazuje komitety strategii jako formalne mechanizmy wspierające nieformalne procesy strategizowania, angażujące nie tylko oficjalnych członków, lecz także innych członków rad, kadrę zarządzającą i konsultantów. Dzięki elastycznej formule działania komitety te sprzyjają otwartym, niczym nieskrępowanym dyskusjom na tematy strategiczne, pozwalając na zawieszenie formalnych struktur i ról w organizacji.

Monografia oparta jest na unikalnych badaniach własnych, przeprowadzonych na podstawie wywiadów z członkami rad nadzorczych polskich spółek publicznych, co zapewnia wiarygodność i bezpośrednie odzwierciedlenie poglądów w tych organach. Dzięki temu publikacja może zainteresować zarówno środowisko akademickie i studentów zajmujących się ładem korporacyjnym oraz strategią, jak i członków organów spółek publicznych, inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych. Stanowi cenny wkład w rozważania nad możliwością pogłębienia zaangażowania rad nadzorczych w procesy strategiczne, inspirując do wdrażania bardziej otwartych form współpracy w spółkach publicznych.

Słowa kluczowe: komitet strategii, strategia, rada nadzorcza, rada dyrektorów, strategia jako praktyka.